

A Fővárosi Ítéltábla dr. Czudar Balázs ügyvéd (.....) által képviselt dr. Irendű felperes neve(II.rendű felperes címe.) felperesnek dr. Srágli Roland jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. július 17. napján kelt, 27.P.21.938/2015/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és feljogosítja az alperest, hogy az előterjesztés 19. oldalán a III. pont hatodik mondatát, a 27-28. oldalain az EFS és az EFT értékelésével kapcsolatos megállapításokat, valamint a 30-33. oldalain az „MVM csoportba integrálás” című V.4. pontját a kiadás során felismerhetetlenné tegye. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A felek a felmerült másodfokú perköltségüket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a b..t.@mszp.hu e-mail címre küldje meg a alperes neveIgazgatóságának az MVM M. V. Zrt. 2013. március 19. napjára összehívott közgyűlésén képviselendő tulajdonosi álláspont kiadásáról szóló határozatot megalapozó előterjesztést. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget.

A tényállásban rögzítette, hogy a túlnyomó részben állami tulajdonban lévő MVM M. V. Zrt. (a továbbiakban: MVM) 2013. március 19-én közgyűlést tartott, ennek tárgya volt „Az E.ON SE magyarországi földgázipari érdekeltségei, nevezetesen az E.ON F. T. F. Zrt. (EFT) és az E.ON F. S. F. Zrt. (EFS) által kibocsátott részvények 100%-ának megszerzésére irányuló jogügylet – valamint annak alapjául szolgáló finanszírozási struktúra (ideértve adott esetben az ezzel kapcsolatos alaptőke felemelése elhatározásának) – jóváhagyása, továbbá valamennyi az ügylethez kapcsolódó közgyűlési hatáskörbe tartozó döntés meghozatala az MVM Zrt. alapszabályának 17. pontja alapján.”.

A felperes 2015. március 19-én azzal az adatigényléssel fordult az alpereshez, hogy adja ki a fenti közgyűlésen képviselendő tulajdonosi álláspont kiadásáról szóló határozatot és az azt megalapozó előterjesztést. Az alperes március 30-án kelt válaszelevelében a kérelemnek részben eleget téve a határozatot megküldte, az előterjesztés kiadását azonban megtagadta arra hivatkozással, hogy az abban foglaltak egyrészt üzleti titoknak, másrészt döntés-előkészítő információnak minősülnek.

A felperes keresetében az alperest az MVM fenti közgyűlésén képviselt állami tulajdonosi álláspont alapját képező előterjesztés kiadására kérte kötelezni.

Az alperes elsődlegesen a kereset teljes elutasítását kérte üzleti titokra hivatkozással, másodlagosan a kiadás korlátozását kérte meghatározott, az ellenkérelme 3. pontjában részletezett adatok vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta.

Az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, VI. cikk (2) bekezdésére utalva kifejtette, hogy mivel az MVM közel teljes részvénytársasága állami tulajdonban van, azaz nemzeti vagyonnak minősül, így a rá vonatkozó valamennyi adat közérdekű adat. Megállapította, hogy az Infotv. 27. §-a alapján a jelen esetben nem állnak fenn a közérdekű adatok kiadásának kötelezettsége alól mentesítő okok, ezért kötelezte az alperest az előterjesztés kiadására.

Nem találta a kiadás alól mentesítő körülménynek az alperes által hivatkozott üzleti titokra történt hivatkozást törvényi felhatalmazás hiányában. Kifejtette, hogy az Alaptörvény szerint a közérdekű adat megismerése nem korlátozható, ilyen korlátokat a Ptk. sem állíthat, ezért a Ptk. 2:47. §-a szerinti üzleti titokra való hivatkozással a közérdekű adat kezelője nem tagadhatja meg az adatkiadást. Ezt látta levezethetőnek a korábbi adatvédelmi biztos alperes által felhívott véleményéből is. Az Infotv. 27. § (3) bekezdéséből egyértelműen megállapíthatónak találta, hogy az abban írt kimentési lehetőség csak a közérdekből nyilvános adatokra vonatkoztatható, így erre való hivatkozással a szabályozás eltérő volta miatt sem mentesülhet az alperes az adatkiadás alól.

A döntés ellen az alperes élt fellebbezéssel, ebben az ítélet részbeni megváltoztatásával elsődlegesen az ellenkérelmében megjelölt üzleti titkok kiadása tekintetében kérte a kereset elutasítását, másodlagosan az adatok CD-lemezen történő kiadásának elrendelését kérte.

Érvelése szerint, mivel az Infotv. 27. § (3) bekezdése az üzleti titok fogalmánál a Ptk-ra utal vissza, ez az irányadó, a benne foglalt üzleti titok fogalmi elemeinek pedig az előterjesztés megfelel. Előadta, hogy az ítéletben felhívott alkotmányos alapelvek és maga az Infotv. szövege sem zárja ki, hogy állami tulajdonban álló gazdasági társaságnak üzleti titkai legyenek és azokat megvédhesse, tévesen értelmezte ezt így az eljáró bíróság. Kiemelte, hogy a felhívott szakasz ismeri az ún. „védett ismeret” Ptk-ból levezethető fogalmát, amelyhez való hozzáférést nem enged, ezzel gyakorlatilag elismeri, hogy ezek zártan, üzleti titokként kezelhetők. A helyes jogelméleti értelmezés szerint az állami vagyont érintő közérdekű adatigénylés esetén az adatkezelőt igen szűk körben, de megilleti a védett ismeretek/üzleti titok védelméhez való jog, de csak olyan körben, ha ezen adatok zártan kezelése nem jár közérdekből nyilvános adat elzárásával. Az alperesi ellenkérelem 3. pontja azon „védett ismereteket” nevesítette az előterjesztésben, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Figyelemmel a másodlagos ellenkérelemre az elsőfokú bíróságnak érdemben kellett volna vizsgálnia az előterjesztés egyes pontjai kapcsán azt, hogy az üzleti tevékenység végzése során ezeknek az adatoknak az ismerete aránytalan sérelmet jelentene-e az alperes számára, ez azonban az elsőfokú eljárásban elmaradt. Hangsúlyozta, hogy a jogosult jogos pénzügyi, gazdasági és piaci érdeke sérelmének nem kell ténylegesen be is következnie, elegendő a veszélyeztetés valószínűsítése, ez megalapozza az üzleti titok védelmét. Az üzleti titok fogalmával összefüggésben utalt a bírói gyakorlatra.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, alapvetően annak helyes indokaira hivatkozva. Abban egyetértett az alperessel, hogy közérdekű adatok esetében nem kizárt az üzleti titokra hivatkozás, azonban nem elég önmagában a veszélyre utalás, hanem azt bizonyítani is szükséges, de ez az alperes részéről elmaradt.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között bírálta felül az elsőfokú döntést, mivel az alperes kizárólag az ellenkérelme 3. pontjában felsorolt pontok kiadását támadta, ezért az előterjesztés ezen körön kívüli adatainak kiadására vonatkozó részében az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság – a peres felekkel egyezően – nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy közérdekű adatok esetében kizárt az üzleti titokra való hivatkozás, az csak a közérdekből nyilvános adatok esetében lehetséges.

Az Infotv. 27. § (3) bekezdésének 2014. március 15-től hatályos szabályozása szerint közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz - így különösen a védett ismerethez - való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

A Ptk. 2:47. § (1) bekezdése értelmében üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden nem közismert vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek illetéktelenek által történő megszerzése, hasznosítása, másokkal való közlése vagy nyilvánosságra hozatala a jogosult jogos pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekét sértené vagy veszélyeztetné, feltéve, hogy a titok megőrzésével kapcsolatban a vele jogszerűen rendelkező jogosultat felróhatóság nem terheli.

Az Infotv. 27. §-ának ismertetett új (3) bekezdése nem szűkíti le a közérdekből nyilvános adatokra az üzleti titokra való hivatkozás lehetőségét, hanem a megismerhetőség érdekében közérdekből nyilvános adatnak rendel minden közpénz felhasználásával kapcsolatos adatot. A korábbiakkal egyezően a közpénzekkel összefüggő adatok nyilvánosságát főszabály szerint az üzleti titokra való hivatkozás nem korlátozhatja, de az üzleti titokhoz és az információszabadsághoz fűződő alapjogok összeütközése esetén a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozó jellegének vizsgálata során továbbra is annak mérlegelésére van szükség, hogy melyik alapjog védelme az indokoltabb, függetlenül attól, hogy közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat megismerése a vitás.

Az alperes a bizonyítási kötelezettségét teljesítette, az elsőfokú eljárásban csatolta CD lemezre írtan az előterjesztést és ellenkérelme 3. pontjában részletezte, hogy melyek azok az adatok, amelyeknek kiadása érdekeinek aránytalan sérelméhez vezetne. Az elsőfokú bíróság akkor járt volna el megfelelően, ha a zártan kezelt iratokat felbontja és megvizsgálja a megnevezett pontokat az alperes üzleti titokra való hivatkozására tekintettel. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem vizsgálódott ebben a kérdésben, ez azonban a fellebbezési eljárásban orvosolható volt és nem volt szükség az eljárás megismétlésére.

A másodfokú bíróság a perrel érintett előterjesztés áttanulmányozása alapján vizsgálta, hogy a kitakarni kért adatok nyilvánossága aránytalan sérelmet okozna-e az alperes számára az üzleti tevékenység végzése szempontjából. Az aránytalan sérelmet okozó

jelleg vizsgálata során a kiadni kért adat tartalmát kellett összevetni a kiadáshoz fűződő közérdekkel, mert az alperest megillető üzleti titokhoz való jog, mint személyhez fűződő jog ütközött az információs szabadsághoz fűződő joggal. A két alapjog közötti összeütközést a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-a alapján írt jogkörében eljárva mérlegelte és az alábbiak szerint jutott arra következtetésre, hogy mely esetekben tartotta a közérdekű adat megismerése iránti alapjog védelmét indokoltabbnak.

A másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy az alperes a papíralapú, oldalszámozással ellátott előterjesztést szkennelte és azt CD lemezen nyújtotta be, akként azonban, hogy az előterjesztés első oldala az elektronikus anyagban kétszer szerepelt. Ennek következtében a számítógépen megjelenő oldalszám nem egyezik az előterjesztés valós oldalszámával, azon eggyel nagyobb szám szerepel és ahhoz igazodott az alperesi beadvány oldalszámozása is. A kitakarni kért részek tartalmukra is tekintettel azonosíthatóak voltak, ezért az érdemben elbírálnak volt és a jelen határozatban a másodfokú bíróság a papíralapú előterjesztés szerinti, valós oldalszámozással szerepelteti a vitás adatokat.

Az alperes kitakarni kérte a 14. oldalt „a főbb értékesítési területek” szövegtől az oldal aljáig. Ebben a részben az alperes a befektetési elképzeléseit, főbb beszerzési forrásait ismerteti, azonban általánosságban fogalmaz, konkrétumokat nem tüntet fel, ezért a szövegrész nyilvánosságra kerülése nem sértheti üzleti érdekeit.

A 19. oldal II. 5. pontját is kitakarandóként jelölte meg az alperes, itt az MVM tranzakciót követő várható piaci részesedéséről esik szó. Az ítélet tábla e vonatkozásban sem találta alaposnak az alperesi hivatkozást, ugyanis az adatkérés a tranzakció megkötése után két évvel történt, amikor már effektíve is megmutatkoztak az érintett szerződés várt vagy nem várt hatásai, tehát nincs olyan ésszerű indok, aminek alapján az alperes előzetes előrejelzési rejtve kellene maradjanak.

Szintén üzleti titoknak állította az alperes a 19. oldal III. pontjának 6. mondatát. Ezzel a megítéléssel a másodfokú bíróság egyetértett, az adott helyen a szöveg utal az E.ON üzleti-stratégiai szándékaira, ami nyilvánvalóan kihatással lehet a jövőbeni működésére. Ezért az itt leírtak kiadására az alperes nem köteles.

A 24. oldal az E.ON versenytilalmi vállalásait tartalmazza, ezek közül a középtávúak, tehát a 2015-ig terjedőek már teljesültek, de a 2020-ig szólóak sem képezhetnek üzleti titkot, mert e helyen is általánosságokat fogalmaz meg az előterjesztés. Ezért ezen szövegrész megismerése sem okozhat sérelmet az alperesnek.

Nincs ok a kitakaráshoz a 25. oldal 3. bekezdése esetében sem, mert itt értelmezhetetlen és beazonosíthatatlan szövegrész olvasható, ez nem okozhat semmilyen sérelmet az alperesnek.

Jogos érdeke fűződik azonban az alperesnek a 27-28. oldalakon található rész kitakaráshoz, mert itt az EFS és az EFT értékelésével kapcsolatban tett megállapítások a jövőre nézve elemzik a társaságokat, ennek nyilvánosságra kerülése pedig befolyásolhatja azok piaci versenyhelyzetét. Erre tekintettel ebben a körben is jogszerűen tagadhatja meg az alperes az adatkiadást.

Ugyanerre az eredményre jutott a fellebbviteli bíróság a 30-33. oldalakon található tartalom tekintetében is, ahol az MVM csoportba történő integrálás van felvázolva, ami iránymutatója lehet a társaság elkövetkezendő időbeni üzemi- és ügyviteli rendszerének, struktúrájának, aminek nyilvánosságra kerülése érintheti az alperes versenyhelyzetét.

Mindezeket értékelve a fentiek szerint a megjelölt hét adatkör közül háromban alapos volt az üzleti titokra való hivatkozás és ebben a részében a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti megváltoztatásával feljogosította az alperest, hogy a szöveget felismerhetetlenné

tegye, ezt meghaladóan azonban nem látott indokot a kitakaráásra, ezért ebben a részében a fellebbezés nem vezetett sikerre.

Az alperes ellenkérelmében kitért az előterjesztés mellékleteit képező iratokra és azokban is megjelölte, hogy mely részek kiadását tartja üzleti titkát sértőnek. A felperes keresete azonban kizárólag az előterjesztésre irányult, erre vonatkozott a pert megelőző adatigénylése is és erről rendelkezett az elsőfokú ítélet is. A peres eljárás kereteit a felperesi kérelem határozza meg, ezért a kérelemhez kötöttség Pp. 215. §-ában rögzített szabálya folytán az eljárásnak nem képezte tárgyát a mellékletek kiadása, erre tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta a mellékletek kiadásának esetleges üzleti titokba ütközését. Ebből az okból nem jelenthet adatátviteli problémát az előterjesztés elektronikus úton való teljesítése, ami elől utóbb már az alperes sem zárkózott el, ezért a másodlagos fellebbezési kérelmet a másodfokú bíróság okafogyottnak tekintette.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A fellebbezés részbeni eredményessége folytán a felek pernyertességének és pervesztésének aránya lényegében azonos, hozzávetőlegesen egyező az előlegezett költség nagysága is, ezért a másodfokú perköltséget a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a felperes és az alperes is maga viseli.

Budapest, 2016. január 28.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: